

Opravdové zločiny.

Ola!

Čaujte!

A bože, no, na začátku vám musíme něco říct.

Vy vám chcete vzdrži poděkovat.

Ježi, ale teď to zňala, teď jsem řekla, teď řekneš, že je tě hodná nebo jsi takhle...

Ne, to je ještě lepší!

Ne, to je ještě lepší!

...dyby se to někdo ještě nevěděl.

Jo, kdyby se to nevěděli.

Przezás, a ta špina to se vám zátováte špina výmonitory.

Ta cedule je kerystalicky čistá.

My se vůbec neměli špina výpratsky, kdy jsme to záhledo.

Takhle trochu to vyprázli, že jsme na tam zločili nějaký stejk, kdyby dělali.

Takže przezás...

Já na to jsme ukradli cedulej, ano.

Ale prostě jsme museli.

Museli jsme, a hrozně vám děkujeme.

Strašně moc děkujeme.

Strašně moc děkujeme.

Mokvám děkujeme.

Je to úžasný, skvělí a zase ten nás dojali.

Ale hrozně hezký, že jste se jako ne nechali starnout,
protože letos bylo hrozně moc jako hezkých komentář od vás,
ale samozřejmě přibyla i ty hnusný.

Ale my se z tohle jako neděláme,
a někteří lidi se myslím, že bysme nenajít koniček.

Než se se pisovali na internetu, ale nicméně.

Mír a lásku.

Ale jsme hrozně na měko, bude těli jsme ten většet 3x,
a vůbec jsme to jako nečekali.

A nebojte se děli navíc z budou,
ale protože my jsme chci dát v těch převlecích
a vypíšíte, že se jako těšíte.

Nebojte.

Jenom máme na vás takovou prozvičku,
aby jste na nás jako nespychali,
protože samozřejmě my to natočíme,
ale protože teď pro vás chystáme strašný,
jako pecky, šlupky,
jako je to pravdě to bylo.

Šlupky, minisery, naši pokud jste.

Naši pokud jste.

Prostě všechno to vybuchné.

Všechno to vybuchne.
To vybuchne, a bylo to velký.
Tak něco už jste jako měne možnost vidět,
něco teprve uvidíte,
něco se jde teď aktuálně točit,
potom co točíme tady ten díl,
takže to je jako strašně moc,
a protože samozřejmě to můžeme věnovat
maksimum našeho času.
Já jsem říct i umu,
ale samozřejmě,
kdy zbuz je, jestli máme nějaký um.
Jste takový věrný.
My jsme tak hezky spolu.
Jsme tak dojíme, když jsme po spolu.
Mě bych mohla tak vám taky pošohla si nějaká,
do nějaké ankety, nebo te.
Jo, když jsem mohla tak vás všechny,
prosím obajíme,
a budeme spolu společně bydlet,
ale už by to potom zavánilo nějakou seko.
Už by to točku bylo divný,
a možná nejopoje legalní.
Takže prosím vás tak jenom bůjte schoví,
a nepak to všechno natočíme.
Mějte jako poce,
když máte jako prvního partnera
a ještě to nikdy nedělal,
tak prosím jenom po kolinku,
a pak to přijde.
A pak to bude stát za to.
Slepujeme.
Tak jo.
Pojďme teda na policení kalendar,
že ještě než půjdeš na svůj příběh.
Ano.
Máme tady červenec.
A já bych se no chci jak něčhou vyjádřit.
Já to často nedělá.
Ano.
A ty si dočíš, řekla ty komentáře.
A jsou někdy takví ty komentáře,
který prostě přesně jako přejde,
že si řekneš, no tak máš vpad nejden,

tak se z toho vypíš.

Ale často se mi jako schází
a chci se vůčit tomu nějak ohradit,
že mě často trhá v komentářích lidí
a podobně to ani nejsou naši fanů,
chci, protože to píšu hodně ošklivě
a naše lidi nejsou zproští
a nepíš to v uškliví komentáře
ani jiným lidem.

Jako to se prostě nedělá.

A často jedná slečna konkrétně psalá,
že čtu jak totální dement
a že se vůbec se nesnažím
a že se nejdá poslouchat,
jak čtu a podobně.

Já jsem to říkám milionkrát,
že jsem měl dyslexiej celý svůj život
a já když si přestavím,
já jsem cítila úplnou jako hambuž
i si říkám, Pane Bože,
protože vás to dlence to nikdy,
nikomu jako neříkejte,
ne, každě umí perfektně čís.

Já jsem třeba hrozně ráda,
že jsem se to nějak naučila.
Moje máma se se vnou od první tředí
každej den učila,
já to nesnášila, četli jsme
a fakt to bylo jako náročný
a pro mě pořád jsem tam náročný číst.
Rozumíme si?

Takže jsem to jenom chtěla takhle říct,
protože mě to pak strašně mrzí,
když mě má někdo
za nějakou idiotku hloupou,
která nedokáže přečít 5 vědhezky
po pořadě.

Tak jsem jenom to dlenco chtěla
s mě to říct, ja.

Protože jsem se cítila vlastně,
já jsem se cítila hrozně jako ublíženě,
tak to tady chtěla ventylovat
a věřím, že spoustu z vás
třeba máte dyslexy

a vodno si řeknete, no tak,
neumíš číst, ale je zatím strašně moc práce
a hlavně ti rodiče mají s tím
a dětma obrovskou práci
a chci to strašně moc času,
takže vytrád, co to máte,
tak věrste, můžete,
já teda nejsou bezdávny příkl,
že se naučíte číst.

No, ale počkej,
ty neděláš ani gramatické chyby
jako když píšeš,
a tak, takže pozor,
Já bych jako chtěla říct,
že jako celkově,
podme jako komunita,
ať na sebe,
jako můžeme být písný,
razit spíš jako heslo,
jako žijí a nech žít
a podme prostě nehejtevat
vbece nikohol,
jako zadnit.

A nehledat věci na nějakých lidách,
že ten je takový,
ten to dělá tak,
tak to dělá tak.

Jako podme se smátřá Meghan Markle,
ale jako zbytek nechme být.

Jo, prosim, podme na sebe
prostě hodný,
jako ve finále,
jako podme si říct to,
jak ročte,
nebo skáče to řečí,
nebo se vám líbí náš podkás,
nebo je nejpodkás,
nebym něco,
jako nejde vo život.

Přesně.

Jak se říká,
dokud nejde vo život,
nevohovno.

Dělejte si co chcete,

hlavně obyjte spokojené,
ještě sní,
ale nechte v ostatní bejt.
Tak,
tak já to teď teď napřečtím.
A teď teď napřečtím...
Mětory mám vraž do studentky gymnázia,
dne 1. července roku 1989
odešla tehdy 17 letá Barbara D.
ze svého bydliště v Heřmanové městci.
Okres chrudim.
Byla studentkou gymnázia
v Pardubicích.
Půlou roku po jim
zmizení dne 22. 1. 1990
bylo v prostoru
vedle polní cesty
v katastru obcerváčov.
Okres chrudim.
Nalezenu její tělo zakryté
folijí z PVC.
Jednalo se o průhlednou folii
používanou k balení vysavačů
v podniku elektropraga Hlyncko.
Vražda byla spáchaná
v letných měsících roku 1989.
Tak a já tady mám pokus
ovraždu bladá ženej.
Dne 22. července 2007
bla neděle ve 13 hodin
a 5 minut v Brně řídenicích
na ulici Ejmová
dosud neznámý pachatel.
Zezadu napadl takhdy 9. 20 letou ženu,
kterou nožem pobodal.
Byhem toho jí chtěl
strhnout zra mene tašku.
Poškuzená křičela náhodní světce
i přispěchli na pomoc
a pachatel uprchl.
Popis pachatel.
Muž ve věku 20 až 30 let,
výška 170 až 175 cm,
štíhlé postavy, úzká ramena,

úzký obličej, tmavší oči,
výrazný rovný nos,
vlasy dlouhé až na krk.
Byla oblačené do modré riflové
bundyn a riflí.
Pod riflovou bundou měl býle triko
a na hlavě tmavou čepici
s křiltem a světlým znakem.
Brno řídenice 22. července 2011.
To je ale hrozně podrovný popis,
když se na tím jako zamyslí,
že podaleme to popis.
To je tam začel,
že jste mohli tě jako okolo
22. července 2011.
Brno řídenice,
když byste měli informace,
kalendář, zavenáč,
Pocer, Aka,
policie České,
netlběky.cz.
Další díl si dáme další měsíc
a já teda mám pro vás
dneska příběh
a zamížeme do Austrálie.
Stal se v Austrálii,
ale začneme úplně o začátku.
Budu mluvit o mladé ženě Jill McGurl
a...
Nebo to máme nebaví,
jed' orah tam vidí to McGurl
trošičku, řekne,
to ti řešili,
jak se tě tady
jako výslovnosná.
Ale je jako hezký,
že nás vezměř do Austrálie,
protože ted' třeba
jsem někdy někdy nepodívám,
já už jsem dělal spoustu videí
na tektoku těch pavouků,
hadů a hadů
a jiné havětí.
Další kam se nepodívám,

tak to byla,
to všem,
že to byla nevíra,
a to jsem zvěděla
i na Instagramu,
jako bývá místka,
by jsme se chtěli podívat na doblenou.
Pojďme se říct.
Děť se narodila v roce 1982,
ale pozor narodila se v Irsku,
měla ještě mlačího sourozence
Mike'la
a vyrůstala v úžasné,
krásné, milující rodině
v tom Irsku,
nežili,
nebo respektive,
ona nevyrostala
celej život,
protože její Tatinek George,
dostal velice výhodnou
pracovní nabídku v Australii
a protože to pro něj
byl obrovský,
karierní posun
a na víc superprachy,
tak se dohodl se svojí ženou
edit,
že s celou to svojí rodinou
se přestihují do té Australie
konkrétně do Pertu.
A v té Australii
teda Žil prožila
velkou část svýho dětví,
ale nakonec
tě rodiče
po zhruba 6-7 letech
rozhodli,
že už si to Australii užili,
taťka už byl na mlesané práce
dobrá,
takže se vrátí
zpátky do toho Irská.
No a v tu dobu byla

Jill Teenage,
a chodila ještě pořád do školy.
Takže hned potom,
co se přestihovali
z té Austrálie
zpátky do Irská,
taky našli novou střední školu,
ona nastoupila na novou střední
a hrozně rychle tam zapadla,
protože
ona,
to je taková lampička
opět, no, to bude trošičku,
byla velice oblíbená,
byle nouzný oblíbenější
holek ve třídě.
Ale tady bych neřekla,
že ona roz svítela
celou místnost,
ona rozesmála celou místnost.
Proste,
že přišla Flakra sebo,
masy dve šmáru,
bojek se vám nemysvětli.
No, já hnedka vysvětli.
Podatěch ich spolužáků
a kamarádu
a v podstatě všech lidí,
kteří se okoloni pohybovali,
tak všichni zazodli
na tom,
že byla strašně vtipná,
a byla sni obrovská saranda.
A v podstatě
byla takový třídní šašek.
Ale ne,
že jako říkanovali,
dělali si sni sarandu,
ale ona tu sarandu jako dělala.
A do toho byla
jako hodná, slušná,
hezká holka,
fakt byla moc pěkná,
takže v inven situace.

A na té škole,
kam chodila na té střední,
tak chodila na různé soutěže.
A ono ji
hrozně bavilo vystupovat před lidma.
Měla hrozně ráda
takový ten pocit,
když stojí na tom jevišti,
a teď lidi není koukají,
pak tleskají.
Problem byl ten,
že neovládala
žádnou uměleckou slušku
na tolik,
aby jako
mohla vystupovat
před těma lidma.
To je ale stršitě,
že je vystupovat,
ale nemůž.
Ale to třeba podle mě
zase odráží tu
jako v típnou povahu,
že ona se furt,
jako snažila
najít něco,
kde by vlastně
mohla být
součástí toho publika.
Takže třeba
chodila do dramatického kroušku,
ale zestěla,
že jako hedečka je na prd.
Pak začala chodit
do tadeční.
To zestěla,
že na to taky nemá vlogy.
Takže pořád nějak
jako přemýšlela,
čím by se mohla živit.
A břel teda zestěla,
že to není úplně jíce
zta nějaký tančení
nebo nějaký dramatiák.

Každopádně
tu střední do dělala
a šla rovnou
na vysokou školu,
kde
která teda
pro ně byla
hodně osudovat,
protože tade získala
titul,
potkala její životní lásku
a konečně
už věděla,
co by chtěla
v budoucnu dělat.
Takže postupně.
Nejřív ta láska.
Ona při těch studiích
potkala kluka,
který se minuje Tom
a
byla to
přesně taková
ta láska na pevdní pohled,
oni byly
fakt nádherný pár
a byly to
byl to takový ten pár,
kde jsou naprosto
nerozluční,
ale ne,
že jsou jak pějavice na sobě,
že to je takový ten
toksický vztah,
ale oni
v podstatě byly
nejlepší kámoši
a zároveň milenci,
což je za mě
úplně ten nejlepší
možný způsob vztahu.
A
patrlenc mi to vyplo.
Dobrý.

A
že obrovská láska
a
oni
společně
chodili na tú školu,
ono korád chujel
na jiný obor
a
potom,
co dokončili tu školu,
tak už se začali
bavit o nějakých
těch společných plánech.
Takže
už to měli hned
o začátku nastaveny
i když byly mladí,
tak si říkali,
hele, jednou se prostě
vezmeme,
budeme mít děti,
a bude to tak a tak
a hezky si tu
budoucnost tak malovali
a opravdu
stalo v roce 2008
se vzali,
takže jim to
všechno vyšlo,
takže
Love Story prefectní.
Nebudu to ničím kazitať,
každě se to uživate.
Ted' ted' ted'
máš ten přívěd tak rásné
a ted' je takové,
jako že
to přestavojš,
jak běží z podpotílovce,
atrizitat ruce
a vokolevý ted'
ty motíle
a je to všechno,

zali ty z týstuncem.
Prěje ta boužka.
Ještě nebude boužka.
Takže dobře.
Jovnika řekl,
když to bude zajímat,
ona normálně si řekla,
dobře, tak já mluvím
ráda před lidma,
mám ráda pozornost,
ona měla výborný projev
a uměla perfektně mluvit,
tak si řekla,
co kdyby dělala moderátorku v rádeju?
A pak zjistila,
kolik v rádeju budeš peněz.
A řekla si,
tak neporuděla to moderátorku v rádeju,
mějte se, bají.
Mám titul, dobra.
Ona šlada na konkurs
do jednoho lokálního rádea,
tam ji vzali,
hned na první dobrou,
takže si jít tak o pomaryčku,
začala jako rozíždět,
ona zbírala ty zkušenosti.
Takže teď si představte tu situaci,
jste v dena,
škola hotová,
titul doma,
najdeš si takovou dobrou práci,
která tě naplňuje lozperfektos.
A oni tak si s tím Tomem říkali,
hele tedka vlastně máme
v podstatě všechno,
chceme dobuduc na nějaký děti,
ale pojdme si ten život
ještě trošičku užít.
A Tom přišel z návrhem,
že by se třeba mohli přestěhovat,
protože on moc necestoval,
když byl mladý,
nebo on byl pořád mladý,

ale když byl mlačí.
A hrozně to užil potom
zjistit, jak to třeba chodí jinde,
no a jak víme,
tak Jill žila v Austrálii,
jako dítě,
a jako teenager,
tak říká,
hle mě to do té Austrálie
jako asi táhne,
tak co jde do té Austrálie.
Navíc teda,
její rodičil se v tu dobu,
když stěhovali do Austrálie,
tak napřná,
já jsem se stěhovala
z vesnice do Centra Brna,
Centra Brna do Prahy,
a z Prahy do Brna
a připravám si jako obrovský kočovník,
jako můžete mě říct,
jak se jako jen tak rozhodnáš,
jak jsem před těm do Austrálie,
jako jak to sakra přestěhuješ.
Vesneš velký replen,
let lampu, adeš,
ale jak se realmente stěhuješ
k proti nožcům,
ty krabice,
ty věci,
ty to si.
A co chodíš po zeme,
jako normálně?
Ne, tam neslyšel voudulu.
Já že tam nedostí sukinky,
už jsem se děkala.
Ne, ne, ne, ne, můžuš.
Podle měm ještě nomadry,
a oni prostě tady v těch zemích
se třeba si ho ještě do zařízených baráků.
Afaj, jo.
No, ale tak vzkolik máš jako věci.
Vůje hlavně,
kdo před tebou budala tom baráků.

No.

No, oni měli něco pěkného,
vždyče.

No, a oni tam vlastně měli teda
rodiče, té Jill,

oni teda,
tě rodiči šli zpátky do toho Pertu,
a ta Jill s tím tomem
se přestihovali do,
do, do, do Melbourne,
do části Brunswick.

A tam teda museli začít úplně na novot,
což ale nebyl žádný problém.

Oni si našli krásný bydlení
netká kousek od centra,
tedy v té části,
v superlokalitě.

Ta Jill si našla práci
a pozor o pět v rádiu.

Oni je fakt vzáli zás.

A pracvola teda v rádiu.

A takže krásně navázala na to,
kde skončila v tom irsku.

A za pár měsíců
se s tím městem
a celkově s tou Austrálií
naprosto žili,
neustále chodili mezi lidi,
večeře, kyná,
měli spoustu kamarádu.

A i v práci teda
tu Jill měli hrozně rádi,
protože tak za prvé to bylo
báta jako cizinka
a bylo to zase něco novýho,
protože úplná jená nátura.
Takže tam měla ti kolegovoju
naprosto milovali.

A zase říkali,
že byla starša srandovní.
Jsem milou srandovní lidi,
a jestli ona ba jako vtipná,
tak to bych jim lovala taky,
protože to jsou nejlepší osobnosti.

A ona s tím kolegama
často trávila čas.
To rádiu, abyste pochopili,
tak bylo v podstatě v centru.
A kousek od budově toho rádea
byla taková,
nejako pár ty ulicé,
ale něco
jako trá dlouhá v Praze,
nebo kozí v Brně
a stodelní v Ostravě.
Prostě taková ta ulicé,
kde máte ty bary,
hospody, lidi se tam baví,
když je teplo.
A oni často chodili,
no často,
trá tři krađu týdne
chodili na skleničku po práci
a vyrazili na skleničku
i dvacátého prvního záhrí 2012.
A v ten tom moment by se ho děla
dramatická muzika,
protože pohádka končí.
Boužka.
Ten den
bylo všechno naprosto v pohodě.
Jill byla v té práci
a v té práci se domovili
s těmi kolegama.
Hele jevenku hezky,
takovost ráli asi pořád hezky.
Nezajdeme na drink,
a vuna hele tak jo,
tak vyrazili okolo páté hodiny,
šli do prvního baru,
nebo jo do prvního baru,
a okolo 17. hodiny,
teď tomatu ještě jednou,
okolo 17. hodiny vyrazili
do toho prvního baru,
tam něco vypili
a pak vystřídali ten bar.
No a mezi tím,

protože se dobře bavila,
tak Jill napsela tomovy smsku,
hele nechceš za náma dojit,
protože on te kolegi znál,
říká hele teď se přesouváme tam
a tam, tak za náma dojdi,
jen že Tomý neodpověděl,
protože usnul u televize v ložnici,
takže si tu smsku nepřečetl,
ale tak Jill Stone
neměla špatný poci,
že ji neodpovídá,
protože se znali,
navíc ten tom byl naprosto normální
a věděla,
že to ní žádná žádlivost,
že prostě usnul
nebo má něco na práci
a nebo prostě přijde.
Takže si ten večer užívala dál
a musela to být pěkná párty,
protože se to protálo
a byl druhé do rána.
Pěkný?
V odpěti, takže se jako pěkně bavili
a samozřejmě tím,
že se to tak protáhlo,
tak v tu dobu už byly všichni
celkem navátí
a řekli si,
jo, už stačilo,
tak pojdme domů.
Jak jsem změňovala,
tak ta Jill bydlela
v podstatě v centru
a bydlela, co jsem tak pochopila,
nejblíž od té ulicé,
kde byly ty bari
a dalo se tam dojit pěšky.
Všichni ti ostatní,
já mám poci,
že dva z nich
šli pěšky někam,
někam si zavalala taksíka,

někam na hlavní ulici,
předpokádám,
že nějakým nějaká
městská hromana
už nefungovala
a jeden z jejich známých
říká, hele, já si zván tágo
a my stejně pojedeme
okolo vašeho baráku,
tak pojd' se mnou
a my ti tam
jako zajedeme do té ulicé
a vyhodíme tě
a ona to by trání
jedinou odmítla
a ona říká,
že ne, že se projde.
Já nechám po lidi,
co se chtějí pokal,
a ještě jako samý nebyšla
jako samý, no.
Tak rápo, že jsteš
jako naváta
a chtějí ještě
třeba rozchodit, ale sama.
A musím teda ještě
jako dodat,
že jsem byla celkem překvapená,
že to město žilo
i takhle večer,
protože jsem viděla
nějaký záznamy
z kamer a furtami
sdí nějaký auta
a celkem to město
polozovalo,
a kdy jsem si pak googlila,
co to je vlastně za město,
tak nebo ta část,
tak je to část,
kam jezdí hlavně
mladíci,
a to je hodně hipsterský
a všechno jako frí,

takže taková pár ty část.
Takže jako není to,
že byste si představili,
že budete někde sama
kolem hlavně oná draží
i v Praze,
a nikdo tam nebude.
Hápeme se.
No a ona teraz ře,
že to dojde.
Takže se všichni rozloučili
okolo
jedné hodiny ráno
a 35 minut.
Ještě tu noc
se probodil Tom.
No a zhrůzov zjistil,
že jeho žena není doma.
Žene leží v posteli,
nemá doma ani boty,
prostě nepřišla.
K se podíval na hodinky,
bylo krátce po druhé hodině ráno,
což bylo strašně divný,
ale ještě jako napanikařil
a začali teda volat,
ona mu to nezvedala
a on si všiml té smskicům
předtím sala z toho baru
a on si z toho teda vydedukoval,
že je možný,
že buď v tom baru
iště bude
a nebuji tam nejde,
někde z kamušama
chlemtat na lavečce
a dotáhnejí domů.
Takže se tam vydál,
šel tam pěšky
a tam je teda nenašel,
co jsem tak pochopila,
tak ten bar už byl i zavřený,
ale řekl si dobře,
tak jako je pozdě evidentně

byla v dobré náladě.
Tak šel tu trasu,
jedinou možnou trasu,
kterou by ta Jill měla jít.
Tak to celé jako prošel,
jestli třeba chodinu
nejde někde v upilou,
tam někde ukošel ležet.
No, ještě ji nenašel.
A takhle ji hledal
až do čtyř do rána
a potom už začalo svítat
a v ten moment už si řekl,
že asi se něco muselo stát,
protože to Jill nebylo podobný.
On do toho skoušel volat
ještě těmejím kolegům,
jen že ti samozřejmě měli popito,
takže spali jak zabitý,
do toho ještě volal jim rodičům,
kteří to jako taky nebrali,
protože byla v podstatě noc,
takže nikdo na tom telefonu nebyl.
No a okolo 6. hodiny ráno,
už mu došla trpělivost
a šel na policie
na policie i nahlásit
zmizení jeho manželky Jill.
Popsal celý ten příběh,
popsal té policie,
kde pracuje, s kým byla,
kde byla, jak to probíhalo
a právě to ráno se,
teda všichni téjí kamarádi
dozvěděli,
že ta Jill nedorazela
a všichni se rozhodli,
že chtějí být nápomocný
a že té policie budou krůce
a všechno jim řekli,
jak to bylo, o čem se bavili,
ukazovali všichni svoje telefony,
fotky,
jestli tam nebude

co čeho bez ta policie mohla chytit
a samozřejmě ta policie
musela brát potas i to,
že by v tom jim zmizení
mohl mít prsty nějaký ten kolega,
ale všichni měli neprůstřelné aleby,
takže byly z obliga
a samozřejmě nebudeme překvapený,
že i tom byl samozřejmě
na začátku podestřelej,
ale i v tomto případě
ta policie mohla
sisto tou říct,
že ani ten tom
v tom neměl prsty
a je hrozně vtipný,
že vznikali
různí skupiny
konspirátoru,
kde normálně na toho Tomáša,
na toho Tomáša.
Na tom Tomáša.
Na ní oházely špínu,
že policie udělala chybu,
že to je bez tak vrach
a musí to být rozně,
když vydomat, ruchlíte
po své manželce,
nevíte, co se sní stalo,
a čo to je na Facebooku
tady nějaké blidky
od nějakých konspirátorů.
A se o toho?
No, prostě to nechci.
Rozseptálne vás názor.
Rozseptálne vás názor.
Až se najde,
tak si tady dělají...
Já s toho spíše kochá,
pořevení byly letřáků
se k vodou baru,
a si šel,
a ona byla na záznamých skamer,
tak ona něch musela byt taky...

No počkej si, holka.

Počkej si.

A kdy jsem řekla u Facebookové skupiny,

tak ona vznikla i nějaká

Facebooková skupina,

kde...

Já si pamatou,

ten krády se stratil

ten klouček v brně,

tak taky vznikla

Facebooková skupina,

a tam si te lidi dávají

ty typy a dávají

ty fotky v těch mapách,

kde hledány...

Na to je to dobrý, na to je to dobrý.

Což byla jako super,

takže nebyli tam jenom

tady ti lensí,

ale i tady ti hodní,

a fakt tam bylo snad

přes 100 tisíc lidí

v té skupině,

což jako nesmysl úplněj

za krátkou dobu.

A...

Ten tom

s těma kamarádem

a vyvěsili ještě ten den,

dopoledne vyvěsili všudele

její fotky

i telefonní čísla,

kdyby ji někdo viděl

nebo kdyby cokoli

někdo viděl,

tak ať se ozve.

A policie,

teda vysachla úplně

všechny kamarády,

Toma, Barmani

a nennastal žádný konflik

během toho večera,

všechno bylo v pohodě.

A ta policie

si řekla, ok,
takže je evidentní,
že se jim muselo něco
stát po cestě domů.
Takže skontrolovali
všechny kamery.
Je to čiž rok 2012,
přátelé,
tady v tu dobu,
takže kamery
a svojí foustálky,
to je námi podle měžče,
jsme to i neměli,
ale ok,
tak měli některý
a ona šla
podel takové štráse
a tam byl obchod
s nějakou modou
a ta kamera byla
vlastně ve vnitřní
toho obchodu
a tam je právě
zachycená Jill
v 1 hodinu a 45 minut ráno,
jak se baví
s nějakým cizím mužem
v tmavě modré mikině.
A kdy se na to video
podíváte,
tak když se budeme
bavit o nějaké řeči těla,
tak ona teda chytela
hodně jako vangle,
že byla,
ona měl aště podpadky chudera
a to, jak byla trošku připytá.
A to bylo,
na mě to působilo,
jak když jdeš večer
sema po městě
a oslovíte nějaký ožerala
a něco do tebe mele
a to by se nechce

asiš jako mila
a teď ona tak jako
různě před němu stupovala
pak šla zase k němu
a pak prostě odešla.
No a oni šli po té trase,
kudma šla
a tam byly další
záznamy z těch kamer,
kdy už šla ta Jill,
ale sama
a zruha do 5 sekund
za ní běží
nasranej týpek
v modré bikině.
Takže v ten moment
aha,
to už je
to už je trošku red flek,
jak se říká.
Takže teďka měl litera chlapíka
v modré bundě
ve věku
30 až 45 let,
ale vůbec nevěděli,
kdo to je.
Takže samozřejmě
oslovili to veřejnost,
byly se to znovu v těch barech,
jestli ho tam někdo neviděl,
nikdo ho boužel,
nepoznával,
protože ty kamery
nebyly úplně perfektní.
Každopádně
3 dny,
po tom jim zmizení,
tak se našla kabelka.
Další posun.
Našla se kabelka,
bylo to prostě vás
hrozně divný,
protože tam měla úplně všechno,
kromě svého telefonu

a měla tam kartičku
z práce, na které bylo to jí ménu,
byla tam fotka
a to místo, kde pracuje,
ale zvláštní bylo,
že se našla
uprostřed ulicé.
To mají, kdyby se takto
položila doprostřed celnicé
na rušné ulicy
a tyto policie,
ale mi to tady
podávali ten den
a ten následující den
po tom, co zmizela
a na jednou se tady
jen tak objeví,
halo, mečik, kabelka,
tak prostě vás
tato záhada byla
hodně nychle vyřešena,
protože na tu polici
přišel chlapík
a říká,
tak tu kabelku jsem tam dal já,
a kde z to vzál
a co to tady děje?
Avo, no,
já jsem tu kabelku našel
v brzchí hraních hodinách
v sobotu,
vlastně to je ten den,
kde ona zmizela
a že jako chtěl
vzít domů
tu kabelku,
že tam je koležila tak sama,
takže si jich chtěl domů vzít
a že tam byla ta kartička
a chtěl jako kontaktovat
majitelku
a pak si pustěl televizi
a zjistěl, že
ta fotka

v té kabelce
je ta pohřešovaná žena
a vone, že hudák
strašně zpanikařil,
aby ho
nespojovali s tím zmizením,
tak v té panice
prostě vybyl na ulici
jadal to tam do prostře
a utíkal pryč.
Ale oni ho prověřovali
a nic tím,
nic s tím neměl společného.
Každopádně,
oni celé to místo
prohledali,
kde původně taká belka byla,
kde je,
kde jí ten chlapík našel
a našli tam naselnice pero
s logem toho rádea
a okousek dál,
leželi cigarety,
který kouřila právě Jill,
samozřejmě mohla to být
náhoda, ale s největší
pravděpodobností,
to bylo její
a ta policie,
která to vyšetřovala,
tak si vyžádala
datázihu telefonu
od společnosti, u které byla
a jinou pozornou
oni neměli ten mobil fyzicky,
ale jak už víme,
dají se přes ty datázi,
zjistit třeba lokace
a podobný věci,
kde se ten člověk pohyboval.
No a jako první,
je teraz zajímavá samozřejmě
ta poloha
a co teda zjistili,

je hodně znepokojilo,
protože podle dat
byla Jill respektive
ten jít telefon
po čtvrté hodině ráno
na dálnici
a jel přid z města.
A tohle teda bylo
jedno z nejzásadnějších zjištění
a já musím si vřesti
policajti byli skvělí,
jinou upozornou
ten případ se vyřeší
za týdem,
jim trvalo týdem,
než to celý vyřešely.
Takže si řekli,
ok, takže
telefony jel tady
po té dálnici
tímhle směrem.
Tam máme, co?
Tam máme kamery.
Oni měli
přesný čas a místo,
takže oni se dali tu práci,
že projížděli
všechny kamery,
který zachytili
ty auta,
které okolo té čtvrté hodiny ráno tam jeli
a prověřovali všechny ty SPZ-ky
a projeli si
trestní rejstříky
těch osobnách,
kterých je to autopsaný
a doufali,
že narazí třeba
na někoho podezřelího.
No a bingo!
Damia pánové,
kdo řídil ten vůst,
to byste normálně
se podělali,

protože.
Takže ty se poděláme?
Teď se poděláte.
Řídil ho
1,40 letý Adrian Bailey
a termil,
která hodně,
hodně pestrej trestní rejstřík.
V 18 letech
ten dobytek
zneužíval jeho mlačí sestru.
O rok na to
se pokusil zneužít
dvě mladých holčiny,
14 a 15 let.
Byl zatčen
za sexuální násilí na ženách
a konkrétně šlo o 12 znásilnění
na 5 prostytutkách
a samozřejmě 5 a 12 znásilnění
šlo o to,
že některý znásilňoval
opakovaně
a měl si teda odsetit 11 let,
nakonec si odcodil 8
a byl v podmínce
a to i v tu dobu,
kdy zmizala ta džil.
Pak tam byli první nás
nějaké únosy,
prostě strašný magor.
Vůbec nerozumíte,
tomuže tady ten člověk
se může volně pohybovat
na veřejném prostranství.
A ta policie
teda není znečekala
a okamžitě ho zatkli
a doufali teda,
že najdou dostatek důkazu,
aby ho usvěčili.
On teda
u výslechu tvrdil,
že tuženu neviděl,

kdy osobně,
že ji jako viděl
v televizních nověnách,
že se jako pohřešuje,
ale že on s tím
nemá nic jako společnýho.
Byla u něj teda
provedená samozřejmě
i domovní prohlídka
a hádejte,
co měl hned u vstupu do ložnice.
Na postílce můležela
modrá Mekiná.
Ta stejná,
která byla na těch kamerách,
takže boom boom
a taky tam byla simkarta.
A ta simkarta
byla jako by rozmlácená.
I kdybyste si usnažili
zničit,
na vonciu tam nechal,
byla tam v té ložnici.
Takže samozřejmě vzali
jak tu Mikču,
tak i tu simkartu
na prověření,
navíc mu teda zabavili
i mobila,
by skontrolovali jeho data.
No ukázalo se,
že jeho data
ohledně pohybu
jsou stejný jako Jill.
I on je okolo čtvrtého hodiny
raní na té dálnici
společně z Jill.
Ale!
Takže teď už
neva policie nabito
a toho Adriana
se všem adoukázama
konfrontovala
a on doté doby,

při tom výslechu,
byla jako vyklidněné,
tak on už s tím
měl nějaký zkušenosti
a vědělek se chovat.
A když mu policie řekla
tady to, co ví,
tak Frér se úplně se sipál.
Hysterie, brék,
panika
a začal mluvit
o tom,
že je stvůra
a že by měl jako zemřít
a že to hrozně podělal
a že ja zabil Jill.
To jako řekl.
Tak ta policie je OK,
tak i kto teda bylo.
A on popsal,
teda celý ten večer
tak se stál,
že
i on byl večer pít
se svýma kamarádama
a s partnerkou,
ano, i takový lidi
mají partnera,
neby se já zajímala
s celkou věděla.
Jako,
víš co,
ale to moh by takový ten vzták,
kdy on je jako náselník
a ona se třeba bála
jako bude jít.
Víš, že by to mohla
byť jako domácí
u násení.
Já se to taky říkala,
jako von you
byl.
Ano, to máš pravdu,
ale tady právě,

k tomu se dostanu,
byl právě jistou partnerkou
a byl prostě magor,
ten člověk,
byl prostě blázen
a jako hrozně žárlil
a to byla přesněta
takový ten vzták,
že ona se jenom usmála
na čišníka,
aby ji přinesl bryčko
a ten už si myslel,
že s ním spí.
A přesně něco
takový ho nastalo
v tom baru
a oni se hrozně pohádali,
tak šli vem před tem bar,
a oni dál facku
a ona mu říká,
a víc co,
a já na tebe takhle,
já na tebe kašlu,
kašlu a šlapřejič
a on normálně otočil manipulátor
a začal normálně břečat,
prosím tě, břeč se,
břeč se
a ona vostrá říká,
ne, já už to mám dost,
vodešla, naštvála se,
šla dom,
oni teda spolu bydleli
a ten Adrianto,
teda vyřešil,
takže začal ten
svůj žal
a vzták zapijet,
takže to byl panák,
panák, panák,
jak ta písnička,
šot, šot, šot,
takže se pořádně,
pořádně se vožeral.

A celý ten večer
s těmi kamarádami,
oni taky byli u toho výsledku,
tak řešili vlastně jenu,
toho partnerku,
nadával na něm,
mluvilo oni spolstě,
pak zase, jaký stře miluje,
jsem si spoměl,
na scénu bohuše,
když byly s jirenkou
vymírat obleky
a jak tam měl přesně,
tam to byl opet přesný,
jak oni se žival,
toždí díval,
vál už se ale vracaj
a pak na jednou
měl ten skrát,
vydáš si tepláky,
brát,
a to je přesně vono.
A tohle měl,
on byl jaký bohuž ten večer
a teď tady ti kamuši
jenom poslouchali toho plakání
a pak to vstekání
a on se teda opil
fakt jako podvobraz
a kamuši pak teda uznali,
že hele už toho máme dost,
podíme domu
a von OK,
no a vyšel před tembar
říká si, no jo,
ale když budu domu,
tak tam bude to našto na partnerka
a já tam nechci,
jasně jako nechci být.
A bohužel teda
se rozhodl,
co bude procházet
a na svém,
na svých toulkách

narazil před obchodem
s modou na Jill,
takže ty kamery
vlastně zachytěli
to jejich setkání
a podle měj
to mělo probíhat tak,
že se spolu měli
normálně začít bavit,
což i to video
o tom tak odpovídá,
tam není žádný konflikt
a podle všeho
ho měla prostě
slušně posla doháje
a v podstatě ho odmítla.
No Adrian si myslel,
že třeba tohleku zbalí,
teď byl vožeralaj,
je vzdrušené,
i tak asi si myslel,
že zbalí holku na ulicé,
co bude,
místo toho,
misto toho ho Jill
posla doháje.
No a v něm
se iště víc
vytvořil ten vstek
a ta agrese,
která prostě bouhla
a říká si tak tak
dlouhločičko,
která ne.
Takže mu přeplo,
utíkal za ní,
což je na těch dalších kamerách
vidět
a
popadli
a nás silný mí ho děl
do takové postraní,
tamné uličky,
kde tam byl jenom nějaký

kontainer
jakoše
a tam teda Jill
nejdřív brutálně zbyl,
paký z nás silnil
a nakonecí už krtěl.
A
pak se najedu
probral
tady z toho záchvatu
a on vlastně nikdy
nezabil,
dělal strašná věci,
ale nikdy nikola
nezavraždil.
Tak samozřejmě
necholku panika,
co bude dělat,
teď se jako v centru
a za chvíli lidi
budou vstávat,
tak se rozhodl,
že si půjde
prosové auto,
když nás zaparkovaný
celkem blízko,
tam bydle li kousek
a on zajel tím autem
kdyby kufrem,
co nejbliž k té uličky,
do té uličky,
to jej tělo dál
dál to radu kufru
a prostě jel.
Neviděl kam,
neviděl co bude dělat.
Ale tam řídil na letej.
No totálně.
Ale jako je pravda,
že když se dostaneš
do nějakého všaku,
tak já si myslím,
že trochu jako vždy zlivíš.
Jako tím to oboce omlouvám.

Prostáče,
kdo rozašel kluk,
když sež vožerala
a už sež takhle.
To si taky myslím.
Jako,
když jste v tom Adrenalinu,
tak neříkám,
že vy s tři zlivíte
a máte řidi to v žádným případě,
ale jako,
že čímž je trochu.
Máš ti smysly,
jako víc probraný, no.
A on teda jenom jel,
jel po té dánici
a pozruha
půl hodině 40 minutách
narazil na nějakou polňačku.
Kam teda zajel
a on se pokusil
tu džil zahrabat.
Měl v autě lopatu,
kterou si vzal právě už z domu
a on vykopal fak malou,
malou díru,
která byla fak mělka.
Tam položil to její tělo
a zaházal to hlinou,
pak tam nato dal nějaký listí
a větve.
A po to
měl přátelé
rovnou do servisu,
kde si nechal vyměnit
komplet gumy,
aby měl gumy
od úplně jiného výrobce
a byl to úplně jiný tip,
jako,
celkem,
jako to by mě třeba nenapadlo.
To jsme tady ještě neměli.
To jsme tady ještě neměli.

Potom jel teda auto
duklatně očistit,
jako úplně ho vypočíroval,
že ho měl krásně čistý
a pak vlastně jel zpátky do mu
no a pak si pro něho
za pár dní přišli.
Polici je pak teda dovedal
na to místo,
kde
jí
to se jen nemůže říct
po hřbil,
kde ji v podstatě zahrabal chudinku.
Samozřejmě tady
její rodina to nesla
strašně těžce,
ale měli aspoň
u těch v tom,
že ji můžou důstojně
pohrbít a nějak se s ní rozloučit.
Ona měla hrozně krásnej pohré,
jako ona tam měla
tolik holubiček,
oni pouštěli tolik holubu,
to jste neviděli.
Já jsem viděla nějaký
fotky z toho pohrbu
a tam, ale byl třeba hezky,
s tamto lidi i usmívali
a oni tam pouštěli
ty holubky
a hrozně moc lidí se sešlo.
Sešlo se celé to okolí
a i tu rodinu podpořili
a bylo to tak vy jako hezky.
Ten Adriantena byl obvinět
nakonec z násilnění a z vraždy
a pár dní předtím mi začal ten sód,
tak se pokusil spáchat sebe
vraždu Srábek.
Naštěstí ho ale načepali,
takže se nezabil.
Ten sód

nakonec začal ten
na jáře v roce 2013
a u toho sódu mu
úplně přeplo
a on říká,
jo, jo, jo,
já se mi znásilněl,
ale já se mi nezabil.
To nejá.
Ty řekl, že přišel někdo
po něj má tený zabyl.
Jo.
A oni,
že máme tvoje přiznání,
ty idiote,
a vom funcí na tom trvával
no a pak bylo
další slišení
a u toho se teda už jako přiznal,
že jej i zavražděl,
ke všom se teda doznal
a nakonec byl teda
odsouzen na doživotí
s minimem 35 let.
Takže, když ho zavřeli,
když múběl nějakých 1, 40,
2, 40,
tak to už by byl
fakt hodně hodně starej pan,
kdyby se to nedejí boh,
že někdy
stalo,
že by ho podmíněčně propustili.
Když se lidi na barby hodně usmívají,
tak pro mě zabral neural.
Já už se to znovim.
A všechno včela by to,
jsem dneska viděla
a dítě bryčí džuncový.
No.
A jak ona dělá začátku
na pohřeb toho...
Jua.
Jua.

Jua.

Jua.

Jua.

Jo.

Jo.

Jo.

Jo.

Jo.

Jo.

Jo.

Jo.

Jo.

Jo.

Jo.

Jo.

Jo.

Jo.

No.

Máte otekne?

Jen uvěkol peanuts.

Manom.

Už se to uzlnouru.

Je to šlohoku.

Ne.

Daniel.

Daniel Köhlver?

Daniel Klíver?

Taky when Daniel Klehbun.

a bude to vse plou a vypne klimatizaci.

No tak to záleží, jako jsou věci, který já si jako neoblivním,

ale klimatizaci něvodí ty po smrti,

takže ta ta nebude 100%.

Já jsem dělal jednu skvělou bábu.

Já jsem hlouzala na tiktok, a na normálně

natočila video, který chce, aby bylo

jako pouštěný na jim použbu.

Čičká, ta ženská je tak strašně vtipná.

Já mám poce, že z mě to těžiš taky viděla.

Je hrozně srandovní bába,

a to je můj video na pohřeb, ale ona tam do těch lidí, jako je.

Počítte, a to bylo ale skvělý,

když my to máme jako češi, podle mě,

tak víto, jako že pozurážíš všichni lidé,

a pomlouváme se na zájem, nebojeme si hádře se.

Takhle, jako my se pomlouváme, všichni se pomlouváme,
ale my jsme vás na začátku řádali o to,
abyste to nedělali na hlas,
jako že pomlouvíte si, jako doma,
tak jako to dělali všichni, ale
přestavte si to situací.
To, co teď představujte,
jako neboreme si tady hrát na to,
že nemáme lidí, který nemáme rádi,
jo, pár ich, jako každý máme,
a teď si přestavte,
že jako budete
vlastně nemusíš jako vědět,
a tom přismrtě, vy to natočíte,
jenom zaukulujte někoho, když je jako skápnete,
aby to pustěla, a všichni lidi tam pošlu do prdele,
a to se boredí na mém požbu.
Ještě to, jak takový ten grinč, jak stál na té.
Takhle to bylo rozdávat ty karty,
jako budou posídat všichni lidí, který nemáme ráda do prdele.
Ano to ní nekdo vikane, já tě nenávidím.
No, jako když ještě ale hrozně kůl.
No, takže to uděláme, to máme plán všichni,
a ty tam všichni tvoj jako nejlepší kámoši
v první řadě. A tam.
Ty se mě!
No, a když už jsme u té báby,
tak u té báby, co se probrala,
v tý rakvy to s nás potřebené.
To se pustěla, a v rapak umřela.
V rapak se se umřela.
Mělo to tak být.
Byla kámo to podle tý osud, podle mě.
Podle mě ji přidusili v tý rakvy.
Ne, pošijte, ale to je zase vono.
Mě to těch, který lidi posílali,
že už chápou, protože chci jít dřechem.
Protože tohle to se nestale.
Jako pro mě, než všichni můreš,
že se probedete v tý rakvy.
No, to je nejhorší.
A díjí se a spodně kdo všimnul,
přemysle, já už byla přikrytela toho nínouřa.
Já bych tě dělala takový ten lampa,

že se probrala v rově mrtvá.
A já, což je?
Ona měla nějakým...
Sleklám, že je pozdě.
Tak to bude na sladky.
Jako, že...
No, nicméně, takže...
Obračme list.
Je zajímavý, že ty se měla teda...
Nebo zajímavý, je to samozřejmě hrozný,
ale je zajímavý, že ty se měla teda...
Sme takozná se nením a už krcením,
protože já v tom pokračovatkám.
Ale my se fakt nedohadujem.
My se jako se nedohadujem na těchna outfitek
a přitom jsme se dnes oblíkli jako na slavnosti Micsomar.
Já dneska se...
Pokud se neviděli film Micsomar...
Pokud se neviděli film Micsomar...
Půjste si ho.
No, to je slunovrat.
3 hodiny...
Je to strašný.
3 hodiny utrpení.
Ale zase jako byste, když byste třeba,
pozvali k sobě domů chlapce
na filmový večer.
A nechtěli byste, abyste jsou sřejí domost na ten film,
když jsem tu už měl tačku, jako na vás.
No ale ono je to
ten rvět, taký film, že sedíte takhle
a říkáte si...
Ale to by nejhurí, že takhle sedíte 3 hodiny.
A já jsem si řekala...
Prčuž si neutakala z toho tábora,
se krapodělala dího...
Říkí spolvery, aby se tedy lidí moc nenuděle.
A podímejte se,
když jsme u těch jenom typů, tady na konci vám dám.
Já se si pouštělá, ty, co asi ještě neviděla,
ten Atina, na španilský horror,
taký psychopsychový, psychový.
Je to jako chvílkama artový.
A vlastně bych vám to jako nikdy nedoporučila,

jako pusti si to, je to super.
Já jsem s to pustili, jsem měl jako volnuch,
když mě to zajímalo.
A bylo to jako takový příjemný v tom,
že žádný duchové, demoní a rodina
v Konektikatu a bubu bubu.
Jako nápad dobrej,
ale to tam jsou taky tam je tolik extrému.
Ani denberto nezachránil.
On na moc nebyl.
Ale máte v se ruflosteli.
Takhle, když bychom o tomhle koukánil,
slypak už si viděla, by mít, že dějá byla.
Ještě ne.
Já vám prvšet říkám,
že jsem tady úplně zbytešný, já jdu. Čau!
Čau!
No, věrbek.
Co prvnáš?
No, já prvnáš mám zase...
Pokud se se nepodělali předtím,
tak to je realná šance.
Ale nebojte se,
mamiňky z jetmá je to safe.
Takže žádný těti, mýříme na druhou stranu barikády.
Já bych začala představením.
Kártna Gerigo.
Děši nás.
Spíš ne.
Ne, spíš ne, tak něle děši.
Narodil se 4.20. za řík 1950 v Kolombusu ve státě Džordžia.
Jeho matka
ho vychovávala sama, protože
jeho otec se k nimu nehlásel
a onho snad viděl v průběhu siho,
že to jenom jedno, když mu bylo 12 let
a nic moc to evidentně nebylo, jo.
Takže jeho máme zůstala na to výchovu sama,
a teď samozřejmě
jsem musela ohánět, musela pracovat
a ona to moc jako nezvládala
i jako psychický, měla taky
jako v obrobí, kdy to zvládala fakt jako špatně.
V tu chvíli on potom končil

u svojí tety
Lelya Nisbyt a nebo Pratety
Elmé Williams
a protože prostě neměli moc peněz,
tak on byl jako porvěživenej,
já byl zobře jako neprospíval.
Bylo to na něm jako znát, že to mdě peníze jako chybí
a
všechno se zlomalo ve chvíli,
bylo to zranění na dětském hřišti.
Je za to přátle.
Nespecifikované zranění,
bylo to zranění hlavy.
Zkončil v komat v nemocnici
a evidentě ho z něj probrali,
že když se zranění bavíme,
ale jako myslím si,
že to byl klíčový moment
jako toho jeho příběhu.
Z toho zranění se teraz otavil
a během do spívání,
pak propadl drogám, aby toho jako nebylo málo.
Začel krást
a popěží byl taky několikrát
zatčenej za žhářství
nebo napadení někoho dalšího.
To všechno před dovršením 18. letio,
takže on byl celkem jako činej.
Dokonce byl obvinený
ze zapálení obchodu,
kde měla jeho maminka konflikte
s majitelem to obchodu
a
on se mu takem stěl.
Nicméně, verostl
ve velmi pohledného muže,
tak ho jako popisou všechny jako články,
tak byl jako fešák.
Ožiněl se jako velmi mladý,
tak kdy mu teda nebolo ště ani 20 let,
takže to bylo jako Fast & Furious.
Ale krásný svar by skončil
by vás za sezeně jako příčiny.
A protože tam nešel byt dlouho,

tak si vás by utecal do konektikatu,
o tam ho nás nedovala i tého manželka Šíla.
Nějakou dobu spoleko cestovali.
Želi teda co jako čovný,
jako nebylo to tak, že by si někdy usedili,
jako usedili na pár let a pak se stěhovali,
ale bylo to takový, jako že
se těhovali, by je hem toho,
vše o se jim narodili dvě děti.
A nakonec je rozhodli usadějte
v Albany v státě New York
a tam se chtěl Carlton věnovat
pivecké karjěře.
Skončilo to tím, že teda spíval
po nějakých nočních klubach,
ale jinak se ta karjera nějak zvolášť
nerozví, ale tolik
k předcevení Carltona Garryho.
12. unora 1970.

Byla v hotelovém pokoji,
v hotelu Hemton v Albany
na žina, dva a šedysátě leta,
a našli
ležící na zádech na postelev
a byla evidentně už krcená,
a byla i zná silně na dva a šedysátě leta
a paní.

Poblíž její ho těla ležila
i peněženka, kterou teda ten pachatel
ještě jako vybral, takže byla prázdná,
aby toho jako nebylo málo.

Utakli dva měsíce a 14. jubna 1970.

Byla bezoznámeck života
nalezená

85 leta, bývala učitelka
Nelly M. Farmer.

Ta byla v důchodu a žila
v pensionu v Albany, nebo jako
já říkám pension, ale to bylo
nejako úplně důchodiák, ale takový to,
že nesíče bydlet sama, aby byli
v nějakým jako komplexu.

A vedle jí ho těla
byl nalezený kus látky

a bylo zještěno,
že tou látku, která byla už krcená
a i ona byla teda zná silněna.
Na místi činu, která byla nalezený
kus látky
a ty se schodovali
s istým Karlem Michaelsem
a
který byl zatčen ve chvíle, kdy se
pokusil připadnout starší ženu
a oni mou potom připadení
jako by vzela ty otisky, já zjistěli, že jsou
hlasitera s místem činu
v tom pensionu, v tom Albany.
Ten člověk se jako představila
jako Karl Michaels a řekl
policeji, že
s jim zabitím tý Nelly
kompleksu nemají společnýho, že tam byla
jako dva, a spolu s ním tam byl
Johnny Lee Mitchell a ten měl
udaně vraždit a on
ten Karl jenom jako by loupil.
Že se šel jako nějaký krík
ale on do tým místosti jako našel
a potom jako měl výt ten
Johnny Lee Mitchell a říct jako mizíme
a on teraz balel nějaký jako cennosti
a utekl sním. Ten Mitchell byl
zatčen a obvinen z vraždy a zná silnění.
Zatím co teda ten
Karl Michaels skončil
v úzovkách pouze za
Loupech.
A
nemusím teda dodávat, že za Karl Michael se
vydával naš Karl ton, jo?
Teda se
odpěkával v nápravdným zařízení v
Jamesville v New Yorku
a později svý obvinení
proti Michaelsový popřel a ten
pak byl na základě odvolání
propuštěn a jeho jméno bylo očištěno.

To znamená, že vraže a zná silnění
zůstávaly nevyřešeny.
To bylo propuštěné v roce 1975
a přestěhoval se do Syracuse
v New Yorku. A cočer?
Nechtěla 1.30 je prosnice 1976
neznám jimuž v Loupal
do domu 59.
Takže neprávě v Syracusách.
Znásel měli a potom jí
dusel a povlakem na polštář
a když teda už to vypral, že je
že na posmrtí, tak utekl
z toho domu.
Jenom, že ona to přežila ten úto.
Jenom, že
nebyla schopná
nebyla schopná
vypovídat, takže je to
tmá a všoku a tak dále.
Pokračujeme dál.
K dalším útoku došlo 3. let na 1977
kdy slavila svoje narožněny Jean Frost
a po té osla vyšle
spát a na jednom jí zbudil
nějaký jako Lamos.
Otevřela, ne Lamos,
jako Harry Potter, ale Lamos.
Otevřela oči a na jednou prosi a to je
veci nemým přistavit, že si v noci zbudím
pocí frajer.
To se stalo.
Ona je začela křičet, ať vypadne.
Oni napadnul a
uternul jí znočník ošeleve, který spala
jako kustý látky. To ji narval do pusi jako
roubík.
Pak se jí pokusil urusit se
se polštářem a odešel.
A i ona to přežila
a pozdic, která vypovídila, poleceji,
že utočníkem byl muštmavé
a platí s knírkem.
Neši teda začal dusit

a hožel teda krvá celá tak
silně, že nebyla policie schopná,
jak byla vzorky.
Jo.
A
možná.
Případ se začal zamotávat den potom
čtvrtýho ledna,
kdy do banky
a v těch sirakusách přišli dva chrapíci
a pokusili se v vance rozmenitci mince
na nějakou jako jinou hotovost.
A ukázalo se, že se jedná openíce, který
někdo ukradl muži, který byl
jin.
Jedním z tých mužů v týbanze byl právě
náš Carlton. Ten se přestavil
jako Carl Michaels
a byly u něj nalezené hodinky, který patřili
jinfrost, když ho zatkli.
Jenže, když došlo nalámání chleba,
tak ta jinu nebyla schopná
ho jako identifikovat.
Protože
jak byla jako tmá, já vím, že to z nějakou byly
jo, ale jak byla jako tmá
a on byla jako
tmavý barbě plati, tak ona v podstatě
ona jako říct, jo to je von.
Jako, že řekla
no tak asi, ale vlastně
kde je jakoho velmi závažný obvinění,
takže to nemohlo být jako použitý
a on teda skončila ve vězení opět
za kráde 4 těch hodin, než je tam jako by byla,
ale
ne, pokusil se ji
zabít po propuštění. Je teda
fakt, že některý zdroje v túto
v tomto bodě jako uváděj, že
utekl zase z toho vězení,
jo. Se přestihval
nabusu v Georgii
a začalo utočit i tam

já to si nechápu.

15. zářít 1977

opět se dostáváme

doložnice starší paní, Mary Veles Jackson

říkal si ji fern, a na jednou

vztešila prostě šramot

a když se zbudila tak na dní stál neznámej

chlaps nilonovou punčuchou v ruce.

Když na druhej den nepříšla do práce

tak ji kolek vé zavolaly na policie

a policie ji pak našla už krcenou

k tomu nilonovou punčuchou.

Měla kromě toho ještě na obličej

ploštář, protože on evidentně

jak se poučil z předchodních nezdaru

tak krom toho, že již kartíl tak ješi dusel

aby měl jako istotu.

A podle vyšetřování

se teraz dostalo vnitř oknem.

Ale nevyparalo to

podle nějakých jako známej

co u té

u té mery někdy byly na návště

jako že by chybyli nějaký jako drahý věci.

25. zářít

to znamená 10 dní na to

jako že

to nejsou jako velký prodlavy.

25. září pořád rok 77

se neznámej

vetřelec vloupal do domu 1.70 lety

Jane de Menstein

v těchosti, ale tady to je

ještě brutálnější od nějakým způsobem

odmontoval pan ty u vchudových dveří

aby se dusel do vnitř.

Tam i teda uderila do obličej

pěstí z násilnely

a už kartíl a na místě byla

znalená teda Nelonová punčucha

a teď si přistavte, že jste ženská

v duchodovém věku, že jete

v tom jako

na tom území

a teď to není jako votob
tam je nejhorší, že je jako to nešlo
močlověka, který něko
přepát někde na ulici tebný
prostě v noci ve 3 ráno
ale on se vloupá
na tím přemýšlím co vlastně
protože když bude řádi někde nějakým
mangor, který byl třeba vysazanej
tutky třeba tak policie, že ovaruje
ty holky, David, si pozor, nechujte
z lidma, který nezná té do těch ale
co tady chceš dát, jako zahorování
takže samozřejmě
ženský měli strach, takže v tu dobou
začali jako ve velkém kupovat
zbraně
a dokonce se začali nechávat jako
přivertávat, ten na dveře jako takový typ
lice, jako že jsem dáváš závoru nějakou
si úplně přistavil to 9 a 50 letou
stařenku, nebo 90 letou
třeba, jak jde si koupit nějakou
zbraně a babči tam byly
pozborujení. A ukázalo
se ještě, že předtím, než napadl
a prosím vás
Tomeri Jackson, tak byla
napadená, že nájsme nedohledala
její ménou, která utok přežila
a byla schopná vypovídat
a potvrdila, že se 100% jednal
o mužetmavé plati, blbí je,
že to je jako popis chápeš, to prostě
je hrz je všeobecné
vřínu
byl zatčen, jako
který zřelí z těchto vrášť chlapík,
který znáselnil a zabel
svojí partnerku, 55 letou
byateli z Brighier.
Menoval se Livas
a
byl oficiálně obvinient teda a

policie vydala, jako správu, že dopadla
o němu, začali říkat vrach s punčuchou
som zřejmě přiškrtěl těma punčuchama.
Tedy ten náš
mleje Livas se Jerome, se menoval
křesním, vstom měli kompletní, se přiznalak
Johan Jackson a Jean de Menstein.
Takže policie si řekla,
tak ho máme, už
musíme jako spojit tenom s těma dalšími
vraždema, takže zorušila hlítky
v těch ulicích, teď ty ženy už se začali
cítit bezpečnějíc.
No jo, jenom,
že
přesto všechno byla
napadena
9 a 80 letá, pro se nás ty paní
mělo být za 10, 90 let.
90 let.
Florence Sheaibl
se menovala
a ona doma poslouchala zápas
v baseballu, že byla velkou faninkou
a že byla skoro slepá, takže nekoukala na televizie,
ale poslouchala to v rádiu.
No a na jednu prostě
v tom obýváku unistují chlap
stel se jako do vnitř, se se boknem.
Ano nutěl jít do lužnice,
tam je v posteli zbyl, znáselněl
a potom už kartěl.
A jenom o pár hodin pozdějci našel,
jako přespával,
ale že zrovna ten den
jako sní nebyl a on ji našel,
ona měla na kruku puřátu, že je to pončohu,
kterou ji už kartěl.
A teď si představte,
jako by ten šok, kdy
oni zatknou podesdřelího,
prohlářej chytily jsme ho, teď by si jako
vůddechnete, spadnevám kámen
ze srdce a na jednu se stane tohle.

Takže
šok, a teď si říkala je dobro,
ale byť on se nám přiznal.
Když se zabil, tak jako toho někdo
napodobuje, nebo co se jako děje,
no a ukázalo se v ní vyslýchali toho džerova
a on prosím vás začal přiznávat
k vržde Kennedy Hall.
A takové děko věcí,
že to byl takové jako hodně, jako přiznávač.
On chtěl byť spíš jako slavnej.
No ale ukázalo se, že teda
v rach s pončohou to nebyl
a ve vězení přesto všechno zůstal,
protože zabil a zásevně
o tu svojí přítelkyni.
No oby tě nám začali přibejvat,
zásevně na užkerená pončohou
skončila vyslím do mě taky Marta Tarmont.
Tý byla 60 let,
učitelka v duchodu.
Tři dne povánocích roku 1977
byla nalezená bez námek života
i Ketlin Woodruff.
A zase zásevně
oškercení pončohou.
Police je v tu chvíle vytvořila
speciální skupinu, kterou nazvala
dočetahučí choukar, protože
jsem zřejmou byl jako užkrtič
a ta se zabývala teda
No a teď to přijde, jo?
Ten Carlton byl skoro dopadenej,
když 11. unora 1978
napadl Ruth Schwab.
To byla v dova v duchodu.
A ta leta baní byla v dova docela dlouho
a nabředí měla nějakej
doceláko velký podnik
jako obchod s oblačení.
A když ovdověla, tak se dohodla
se s vím sousede.
Že tak přicenom, že je sama
a už prostě v duchodu už je starší,

takže si dala tlačítko
a ten alarm zvonil u toho souseda.
A nastala ta situace,
že ona teda spala
zase zbuděli šramot
nad ní chláp.
Oni napadla, ona stěla zmáčknout
tlačítko.
A ten souset teda reagoval
velice rychle.
A policie reagovala samťi
iště rychlejc a převa skoro okamžitě,
že oni přelí k tom baráku,
išli slyšeli jako křik týpaní.
Takže rychlej vopklíčili ten barák,
že jim teda nesmí utíti,
že bude v té ložince,
tak
tam leželá,
měla na kurku tu punčohu,
jako by vzkřísili,
dalej do hrmady želá,
ale on jim utek.
A do konce ten souset,
co pak tu policiej volal,
tak popisal,
že viděl přesvoji zahrado utíkat,
můžete maví platit,
takže máme zase jako ten popis,
ale prosím utek,
jako by přes zahradu
u toho souseda.
No a
tím, že jako by neukojal
tu svoji touhu,
tak ani ne,
čtyři a dvacet hodin na todle,
ale
a vlezl do domu
osoma 70 letých
do Vimal Dredborom,
kterou znáselněl
a zabel,
opět punčohu.

Při te chápete,
že někdo znáselně
jako 90 letých paní?
To je rozumí.
Nehlavně,
já mám jako třeba
starý lidi,
mám jako třeba k děti,
tu jsou prostě,
už jako,
jsou to bezbrání,
jako,
to jsou prostě ten
největší hennismus,
to je toto odporný.
No a by se to jako nezamotalo málo,
tak v té době,
kde teda
v tom unoru
propíhali tady ty napadení,
tak na policie přišel dopis,
který byl podepsaný
s tou skupinou,
která se říkala
forces of evil,
jako, že si jeli zla.
A z toho dopisu vyprývalo,
že to jako skupina,
já myslím,
že hnedo být 7, 7
jako bělohu,
a tě teda se rozhodli
vzít z pravedlou
ze svých rukov
a podměňovali se
v tom dopise,
že pokud nechytějí
Vrha z punčuchou,
takže oni,
jako na revanč,
protože on vražil
jenom bělošky.
Je takhle.
Takže oni na revanč

zabijou
Gayle Jackson,
což byla dívka,
která byla v té době
pohřešivná,
jako, že jí opravdu někdo unes,
a ona byla tmavý
barvy plati.
Takže si,
jako by tady
ta parta bylo rozhodla,
že my teda budeme vraždit
teď jako černý ženský,
si vy nezdestavíte prostě
hlapíka,
který je evidentně černochoch
a vraždí
bělošky.
Nakonec ale ukázalo,
že ta leta,
ale jako tam,
kde jsi jako voto,
že vlastně tím
vodvádíš jako pozornost
o tohle samotnýho vyšetřování
a brzdiš jako to vyšetřování
a to doparání toho vraha,
ukázalo se,
že žádná skupná
jako by bělouhu
nikdy neexistovala.
Dopisy napsali
Steve William Hens,
ten potom napsal
třeba ještě jeden dopis
a chtěl výkupný
takže ten už jako neviděl
kudy kam úplně
a nakonec byl za její
vraždu zatočen,
protože ony uneslá zabel.
A už byla posmrně,
když psal tady te do pisy
a paradoxně to byla

Afro-American.

Halo.

Takže se vydával prostě
za chvapy bělý prtě
a byl to Afro-American
ale s naším,
která můžem
s punžochou
s naším překrtičem
neměl žádný vazby.

Takže ten co,
ten pokračoval dál.

Ne.

Jo, já to by si chápěte,
to já se zpracováš.

Byti tady jenom čteří.

Takže není možný,
to je normálně jenom
v soupistích obětí.

A on, no,
pokraču.

Já se se stratila upáte.

No.

Takže,

19. jubna 1978.

to je jak prostě prezenčka
v tři dní knize.

Znáselnil a už krti
lidna 60 letou,
dženet koufer

a

v té době zhrubá,
Carltonově došli evidentně
peníze

a tak se rozlo přeorientovat
ze znáselnění
a zabití na vykráda
dání restaurací.

Sím, že

vopřes někou znáselnil,
ale už nevražďěl.

No.

A

tomu nějakých

pár měsíců vydrželavo
nějak od cestoval,
takže chvíližel na Flordě
a pak se se vrátil do Georgia.
Tam ho 19. černu
na 1978.
Čaplej nad ránem,
když je jako utíkal,
že se všemla nějaká hlídka,
že v té restaurace
jako ve 3 ráno
pozabírece někdo
jako pro podivně si
svítí batarčičkou.
Takže o Čapleji
měl u sebené
celých 15 dolarů.
A opět se
představl jiný ménem,
tenokrát si říkal
Michael David.
Ne, Michal David,
ale Michael David.
A byl propuštěnej
tera na kauci,
protože to bylo
jako že v chápiště
neměle k němu žádný záznam,
evidentně,
že když se představl jiný
a tera nechápěch se
jako představl,
jestli kdy mám vopčanku
nebo měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,

kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,

kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,

kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,

kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,

kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,

kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,
kdyby měl,

